

# РЕШЕНИЕ

№ 22307

гр. София, 27.06.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав, в**  
публично заседание на 27.05.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Росица Цветкова**

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **2566** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.  
Образувано е по жалба на С. П. П. от [населено място] срещу ревизионен акт Р-22221724001471-091-001/14.11.2024 г., поправен с РАПРА № П - 22221724206577 от 28.11.2024г. в частта, потвърдена с решение № 80/27.01.2025г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., с който на жалбоподателя са установени задължения за осигурителни вноски за фондовете на ДОО, за НЗОК и за ДЗПО главници и лихви за периоди април 2019г. – януари 2024г. в общ размер от 14 319,97 лв. Жалбоподателят счита, че РА е незаконосъобразен, издаден в нарушение на процесуалните правила и необоснован, тъй като направените правни изводи не съответстват на установената фактическа обстановка и задълженията за осигурителни вноски са определени в противоречие с материалноправните разпоредби на КСО и ЗЗО. По подробно изложени съображения прави искане съдът да отмени РА. В съдебно заседание жалбата се поддържа. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата чрез своя процесуален представител оспорва основателността на същата по мотивите, изложени в РА и в решението на директора на Дирекция ОДОП – С.. Прави

се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство спрямо С. П. П. е започнало със заповед за възлагане на ревизия от 22.03.2024г., издадена от Ф. Й. – началник сектор „Ревизии” при Дирекция „Контрол” при ТД на НП – С., която е сред лицата, определени като органи по приходите, с право да възлагат ревизии със заповед № РД – 01 - 849 от 31.01.2022г. на Директора на ТД на НАП – С.. Обхватът на възложената ревизия е установяване на задължения в частност за ДОО, ЗО и УПФ за самоосигуряващи се за периоди 01.04.2019г. – 31.01.2024г. Със заповедта за възлагане на ревизията са определени органите, които следва да я извършат, както и срокът за завършването ѝ – три месеца от датата на връчване на заповедта на ревизираното лице. Заповедта е връчена на 02.04.2024г., т.е. първоначално определеният срок е бил до 02.07.2024г. С последваща заповед от 19.05.2023г. срокът за завършване на ревизията е удължен с два месеца, т.е. до 02.09.2024г.

Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад, издаден на 18.10.2024г. от определените ревизиращи органи.

С уведомление от 18.10.2024г., съобщено на 22.10.2024г., жалбоподателят е известен, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал.1 т. 7 от ДОПК. В тази връзка е цитирана нормата на закона и е добавено, че е установено несъответствие между направените разходи и получени доходи, т.е. установява се недостиг на средства, поради което и осигурителният доход за установяване на задължения за ЗОВ за здравно осигуряване, за ДОО и за УПФ за съответните периоди ще бъде определен по реда на чл. 122 – чл. 124а от ДОПК.

Кои конкретно са тези обстоятелства, квалифицирани като такива по чл. 122, ал.1, т. 7 от ДОПК, които са били установени към 18.10.2024г., в уведомлението не се сочи, за кои от ревизираните данъчни периоди се отнасят тези данни също не е посочено. В ревизионния доклад е посочено, че за 2019г. не е установено несъответствие на между доходите и разходите, за 2020г. е установено превишение на разходите над приходите в размер на 49 123.53лв., за 2021г. – 4 350.12лв., за 2022г. – в размер на 130 380.44лв. 2023г. и 2024г. не са обсъждани в този контекст. Т.е. не са налице каквито и да било посочени в доклада обстоятелства по чл. 122 по отношение на 2019г., 2023г. и 2024г. Налице са посочени такива за 2020г., 2021 и 2022г.

Процесните задължения са обосновани със следните обстоятелства: жалбоподателят за ревизирания период е едноличен собственик на капитала и управител на „ЕС ПИ КАР“ ЕООД,

чийто предмет на дейност е търговия с употребявани автомобили. Дружеството е осъществявало дейност през периода, тъй като са подавани ГДД за финансовите 2019г., 2020г., 2021г., 2022г. и 2023г. Годишната 2024 не е коментирана. Изведен е извод, че като управител жалбоподателят би следвало да има договор за управление с определено възнаграждение, осъществявал е трудова дейност, поради което подлежи на задължително осигуряване.

Констатациите на доклада са възприети с РА от 14.11.2024г., поправен с акт за поправка от 28.11.2024г. Така с РА са установени допълнителни задължения наред с друго и за осигурителни вноски за фондовете на ДОО, за НЗОК и за ДЗПО главници и лихви за периоди април 2019г. – януари 2024г. В РА не е посочено, че същият се издава по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК, независимо от издаденото уведомление. РА е издаден от ръководителя на ревизията и от Б. С., не от Ф. Й.. По преписката е представено решение № Р – 22221724001471-098-001 от 25.09.2024г. на директора на ТД на НАП, с което е преписката е иззета от Ф. Й. и е възложена на Б. С. на посочено правно основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК. Като фактическо основание е посочено обстоятелството, че със заповед № 2966 от 13.08.2024г. на изпълнителния директор на НАП служебното правоотношение на Ф. Й., считано от 03.09.2024г. е прекратено. Доказателства за твърдяното обстоятелство и конкретно цитираната заповед № 2966 от 13.08.2024г. на изпълнителния директор на НАП по преписката няма, а и не представена по делото, въпреки дадените от съда указания, че задължението за установяване на компетентността на издателите на акта е в тежест на ответника. Б. С. е определена за орган с правомощие да възлага ревизия, със заповед РД – 01-786 от 25.09.2024г.

РА е поправен с РАПРА № П - 22221724206577 от 28.11.2024г. Обжалван е по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП. В обсъжданата част на РА жалбата е частично уважена, като е намален размерът на установените задължения, като са изложени и корегирани мотиви за установяване на задълженията. В решението е посочено, че РА е издаден по общия ред, независимо от изпратеното уведомление до жалбоподателя по чл. 122 от ДОПК.

Във връзка с основното спорно обстоятелство по делото – упражнявал ли е жалбоподателят трудова дейност като управител на търговското дружество „ЕС ПИ КАР“ ЕООД, съдът приема за установено следното: Не е спорно обстоятелство по делото, че жалбоподателят не е се е осигурявал като собственик и управител на дружеството „ЕС ПИ КАР“ ЕООД - нито е подавал декларации за започване на трудова дейност като управител на дружеството, нито е

плащал осигурителни вноски. Осигурявал се е като управител на друго дружество – „Глобал Транс Логистикс“ ЕООД, на което също е собственик и управител. Не е спорно, че дружеството „ЕС ПИ КАР“ ЕООД не е имало за периода каквито и да било наети лица по правилата на трудовото законодателство. От името на дружеството в периода 2019г. и 2020г. инцидентно са издавани фактури за продажби на автомобили на трети лица и са подавани ГДД за годините от 2019 до 2023г. От разпитания по делото свидетел И. Ц. се установява, че той, макар да не е бил нает чрез писмен договор от дружеството, регистриран в НАП, е извършвал дейност в полза на дружеството, като е помагал на П. с документалната обработка по повод внасянето на автомобилите, които са печелени на търгове в чужбина от името на дружеството, а участието в търговете е било осъществявано от П.. Показанията на свидетеля са логични и последователни и съдът ги приема за достоверни. Представеното търговско пълномощно за Ц. е частен диспозитивен документ с първа достоверна дата 27.05.2025г. и затова не следва да се коментира.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи по допустимостта на производството и валидността на оспорения РА:

Производството по делото е допустимо, доколкото жалбата срещу ревизионния акт е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес.

По делото не се установи наличието на предвидените в закона основания по чл. 7, ал. 3 от ДОПК за изнемане на преписката от органа, възложил ревизията и възлагането ѝ на друг орган, тъй като не е доказано обстоятелството, че служебното правоотношение на Й. е било прекратено към момента на изнемането на преписката. Недоказаният факт е неосъществен факт в рамките на делото. При тези обстоятелства съдът приема, че изнемането на преписката е извършено без наличието на предвидено в закона основание и респ. РА е издаден от некомпетентен орган, доколкото Б. С. не е органът възложил ревизията и съответно тя не е заместила на годно правно основание Ф. Й. в това ѝ качество. Органът по приходите, подписал РА в качеството си на орган възложил ревизията въз основа на решението за изнемане, не е притежавал материална компетентност за това, поради което издаденият РА е нищожен. С оглед предвидената в закона съвместна компетентност на издателите на РА, липсата на материална компетентност у един от тях влече нищожност на РА като цяло.

При установената липса на компетентност на един от издателите на ревизионния акт е безпредметно да се извършва проверка за изпълнението на останалите изисквания за законосъобразност на ревизионния акт в оспорената му част.

На основание чл. 160, ал. 5 от ДОПК във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на директора на ТД на НАП – С. за администриране съгласно дадените от съда указания по тълкуването и приложението на закона.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноски на жалбоподателя. По делото са представени доказателства за направени разноски в общ размер на 1910лв., от които 10лв. за държавна такса и 1900лв. за адвокатски хонорар. Искането следва да бъде уважено, на основание чл. 161 от ДОПК.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1, чл. 161, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София-град,

### Р Е Ш И:

ПРОГЛЯСЯВА ЗА НИЩОЖЕН по жалба на С. П. П. от [населено място] ревизионен акт Р-22221724001471-091-001/14.11.2024 г., поправен с РАПРА № П - 22221724206577 от 28.11.2024г. в частта, потвърдена с решение № 80/27.01.2025г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С..

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на директора на ТД на НАП – С. за администриране съгласно дадените от съда указания по тълкуването и приложението на закона.

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП да плати на С. П. П. от [населено място],[жк], [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 2, разноски по делото в размер на 1910лв., от които 10лв. за държавна такса и 1910лв. за адвокатски хонорар.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: